

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ

Ἀπὸ τὴν ἡμερῆς «Θεσσαλία» τοῦ Βόλου τῆς 3ης Ἰουνίου 1966, ἀναδημοσιεύουμε παρακάτω ἓνα ἄρθρο τῆς συνεργάτισσάς του Ἀλεξάνδρας Παραφεντίδου πού τοποθετεῖ πολὺ σωστά τὸ ζήτημα τῆς θέσης τῆς Ἑλληνίδος στὴ σύγχρονη κοινωνία, συγχρόνως δὲ μᾶς πληροφορεῖ γιὰ τὶς σημερινές ἀντιλήψεις τῆς γυναίκας στὴν Ἑλληνικὴ ἐπαρχία.

Ἡ κοινωνία, σὲ παγκόσμια κλίμακα, μετασχηματίζεται μὲ ἐπιταχυνόμενο διαρκῶς ρυθμὸ. Φυσικά, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ, πού ἂν δὲν συντονισθῆ μὲ τὸν παλμὸ τῆς ἐποχῆς, βαδίζει πρὸς τὸν ἀφανισμό. Ὅτι ὁ ἀργοπορημένος διαβάτης κινδυνεύει ναῦρη σιῆς τὶς θύρες, ἀποτελεῖ ἀξίωμα. Εὐτυχῶς, πού ἡ νεώτερη ἑλληνικὴ γενιά, ἄρχισε νὰ συνειδητοποιῆ τὸ πνεῦμα τοῦ καιροῦ μας καὶ καταβάλλει συγκινητικὴ προσπάθεια νὰ ἀποκτήσῃ τὰ ἐφόδια πού ἐπιβάλλει ἡ σύγχρονη κοινωνικὴ μηχανὴ γιὰ νὰ ἐναρμονίσουμε τὰ βήματά μας, μὲ τὶς ἄλλες προηγμένες χώρες.

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ εἶναι ἔκδηλη σὲ ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα. Καὶ εἶναι ἀσφαλῶς, πρὸς τὴν μὴν τῶν ἑλληνικῶν νιάτων. Καὶ ὅταν μιλοῦμε γιὰ ἑλληνικὰ νιάτα, ἐνοοῦμε τὴν ἔθνικὴ νεολαία καὶ τῶν διῶ φύλων. Κορίτσια καὶ ἀγόρια σήμερα στὸν τόπο μας πᾶνε νὰ γεφυρώσουν τὸ μεταξὺ τους κενὸ πού εἶχε σκάψῃ ἡ παλιότερη γιὰ τὴν γυναίκα ἀντίληψη, γιὰ νὰ οἰκοδομήσουν πάνω σὲ γερεές βάσεις τὴ νεώτερη Ἑλλάδα.

Κοινὰ εἶναι τὰ ἐνδιαφέροντά τους πού ἀγκαλιάζουν ὅλους σχεδὸν τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος. Νέοι καὶ νέες ἀκολουθοῦν τὶς ἴδιες κατευθύνσεις μὲ ἐλάχιστὴ θὰ λέγαμε ἀπόκλιση. Ἡ δραστηριοποίησις ὅμως τοῦ δυναμικοῦ τῶν νέων ἀγοριῶν δὲν εἶναι κάτι πρωτοφανέρωτο — ὑπάρχει παρῆρσις στὸν ἄνδρα — ὅμως ἡ ἀντίστοιχη δραστηριοποίησις τῶν νέων κοριτσιῶν ξαφνιάζει πολλὰ φορὲς. Συναγῆς συχνὰ δυναμισμό σὲ νέες κοπέλλες πού σὲ στυματᾶ.

Τὶς βλέπεις νὰ ἀναπτύξουν μεγαλύτερη καὶ ἀπὸ τὸ ἰσχυρὸ φύλο δραστηριότητα. Νὰ ἀγωνίζονται πολυμέτωπα. Ἔχουν νὰ ξεπεράσουν περισσότερα ἐμπόδια. Τὴν ἐνστικτώδη λειτουργία τοῦ φύλου καθὼς καὶ τὰ κατάλοιπα ἀντιλήψεων τοῦ παλαιοῦ καιροῦ. Στὸ δρόμο αὐτὸ «μετ' ἐμποδίων» ἡ νέα Ἑλληνίδα προχωρεῖ νικηφόρα δικαιώνοντας τὶς πρώτες Ἑλληνίδες πού στὴ χαραγῆ τῶν νέων καιρῶν ἀνάμεσα σὲ χλευασμοὺς καὶ εἰρωνικὰ σχόλια ξεκίνησαν νὰ χαράξουν τὴν κατευθυντήρια γραμμὴ. Δὲν

θάταν ἐπερβολὴ ἂν λέγαμε ὅτι ὁ ἀγῶνας πού διεξάγει σήμερα ἡ νέα γυναίκα τοῦ τόπου μας τὴν ἀναδεικνύει σὲ ἡρωϊκὴ μοφῆ. Ἐκεῖνο πού χαρακτηρίζει σήμερα τὰ γυναικεῖα νιάτα στὸν τόπο μας, εἶναι ἡ συνείδησις τῆς εὐθύνης. Ἡ στάσις τῆς γυναίκας ἀπέναντι στὴ ζωὴ εἶναι ὑπεύθυνη. Ἀγωνίζεται νὰ ἀποκτήσῃ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερα ἐφόδια γιὰ τὴν κατάκτηση. Καὶ ἡ ἀντίληψη αὐτὴ συνεχῶς κερδίζει ἔδαφος ἀνάμεσα στὶς νέες Ἑλληνίδες καὶ πᾶσι νὰ γίνῃ κανόνας.

Ἀσφαλῶς ὑπάρχουν καὶ θὰ ὑπάρχουν πάντα ἐκείνες πού δὲν αἰσθάνονται τὸ βᾶρος τῆς εὐθύνης ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ τους καὶ τῆς ζωῆς. Τὰ παθητικὰ καὶ ἄβουλο πλάσματα πού ἀπὸ τὸ μήνυμα τοῦ καιροῦ μᾶς δέχτηκαν μόνον τὰ ἀρνητικὰ στοιχεῖα. Ἀλλὰ αὐτὲς ἀποτελοῦν, νομίζω, τὴν μειοψηφία ἀνάμεσα στὶς νέες ἑλληνίδες. Καὶ ἡ ἐξαιρέσις δὲν εἶναι ἐκείνη πού δημιουργεῖ τὸν κανόνα.

Τεράστια ἡ ἀπόστασις ἀνάμεσα στὸ «πιστεύω» τῆς ἀμέσως προηγούμενης γενιᾶς τῶν γυναικῶν τοῦ τόπου μας καὶ ἐκείνου τῆς τωρινῆς πού ἀναφερόμαστε. Ἐνα παράδειγμα. Σήμερα κατὰ κανόνα ἡ ἀδελφὴ δὲν στέκεται ἐμπόδιο στὸν ἀδελφὸ. Λίγο νωρίτερα ἐφ' ὅσον ἐκεῖνη δὲν παντρευόταν ἔπρεπε καὶ αὐτὸς νὰ μείνῃ ἀνύπαντος. Πρόκειται ἀσφαλῶς γιὰ μιὰ συγκινητικὴ προσφορὰ πού χαρακτηρίζει τὴ συνσχὴ τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας στὰ παλαιότερα χρόνια. Ὅμως συχνὰ ἀπέβαινε μοιραία καὶ ἔσβητε δλόκληρες οἰκογένειες. Σήμερα ἂν ξεπερασθῆ ὁ θεσμὸς τῆς προίκας καὶ θὰ ξεπερασθῆ ἀφοῦ ἡ γυναίκα δὲν διακόπτει συνήθως τὴν ἐπαγγελματικὴ σταδιοδρομία μὲ τὸ γάμο, θὰ αἰσθανθῆ περισσότερο ἐλεύθερη μὲ τὴν καλῶς ἐννοουμένη σημασία τῆς λέξης.

Ἡ σύγχρονη Ἑλληνίδα, ἀφοῦ σ' αὐτὴν ἀναφερόμαστε, κυρίως τῶν ἀστικῶν κέντρων, πού μὲ τὴν προσφορὰ τῆς συμβάλλει στὸ μετασχηματισμὸ πρὸς τὸ καλύτερο τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ὑποδύεται πολλαπλοὺς ρόλους καὶ νὰ διοχετεύει τὴν ἐνέργειά της εἴτε στὴν παραγωγὴ δουλείας εἴτε σ' ἐπιχειρήσεις, εἴτε τὴν κρατικὴ διοικητικὴ μηχανή, ἢ τὴν ἐπιστήμη ἢ τὴν τέχνη ὑπηρετεῖ, προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴ θηλυκότητά της, νὰ κρατήσῃ τὸ νοικοκυριό της, νὰ γίνῃ μητέρα καὶ συνεργάτιδα τοῦ ἀνδρα της καὶ νὰ μὴ χαλαρώσῃ, ὅσο εἶναι μπορετὸ, τὰ ἐνδιαφέροντα της γιὰ τὰ κοινωνικὰ καὶ πνευματικὰ ζητήματα. Ἡ τελευταία παρατήρησις μας, βρῖσκει τὴν ἐπαλήθευσή της ἀπὸ τὸ μεγάλο ἀριθμὸ νέων γυναικῶν, ἐγγάμων καὶ μητέρων πού